

PRAMENY K HOSTIVICKÉ HISTORII

Řada B: Dokumenty

Svazek č. 6

PAMĚTNÍ KNIHA
železniční stanice
Litovice

1932–1937 a 1945–1948

Přepis rukopisu a strojopisu z Národního archivu v Praze
ze Sbírký staničních kronik, kniha inv. č. 648

Hostivice, duben 2020

[Oprava v prosinci 2023](#)

Přepis zpracovali Alena Kučerová a Jiří Kučera

Úvod doplnil Jiří Kučera

Stránky jsou upraveny pro zmenšování při tisku na formát A5

ÚVOD

Litovické nádraží čp. 48 (nyní stanice Hostivice-Litovice; Hostivice, U Nádraží čp. 667) vzniklo v roce 1873 na trase Pražsko-duchcovské dráhy. Dochovaná pamětní kniha této stanice byla sepsána na psacím stroji v letech 1945 až 1948 a obsahuje i úvod, ve srovnání s hostivickou staniční kronikou až příliš stručný. K této pamětní knize jsou připojeny opisy z pamětní knihy z let 1932 až 1937, které pravidelně zasílal přednosta stanice na ředitelství státních drah. Není známo, zda se tato starší pamětní kniha někde dochovala.

Pamětní kniha tvořená jednotlivými listy na předtištěných formulářích a dále listy s opisy ze starších zápisů svázanými provázkem je uložena v Národním archivu ve Sbírce staničních kronik v kartonu č. 32 pod inv. č. 648. Ke studiu byla přístupná na mikrofilmu, od března 2016 jsou všechny staniční kroniky dostupné v elektronické podobě na internetu.

Přepis zařazený do tohoto svazku Pramenů k hostivické historii obsahuje nejprve opisy ze starší pamětní knihy, které jsou v archivu zařazené na konci pamětní knihy, a až poté zápisy z pamětní knihy z let 1945 až 1948. Je doplněn aktuálními poznámkami pod čarou, které vysvětlují některé pojmy či upřesňují popisovaná místa, případně opravují uváděné údaje, pokud byla jejich nesprávnost bezpečně zjištěna z jiných pramenů. Přepis zpravidla zachovává původní slovosled a některé jazykové zvláštnosti, pouze na některých místech byla v zájmu lepší srozumitelnosti upravena interpunkce. Texty předtištěných formulářů jsou v přepisu uvedeny šedým písmem.

Československé státní dráhy. Praha – Hrob – Moldava 47

Čís. 431.

LITOVICE.

dne 1. 5. 1925

K č. 1137–II–25

Ředitelství st. drah, odd. II. 3
v Praze Severu

Výpis z pamětní knihy o době převratové vakátní, poněvadž ani přednosta, ani přidělení úředníci nebyli zde v době převratu. Dotazem u ostatních zřízenců nedálo se nic pamětihodného zjistiti. Zpráva proto nepředložena, že byla vakátní.

Přednosta stanice:
[podpis nečitelný]

ŘEDITELSTVÍ STÁT. DRAH. PRAHA SEVER Došlo: –2– V. 1925 čís. Příl.
--

Všeob. tisk. čís. 387. Silný koncept.

Č. 123.

Staniční úřad Litovice.

Opis pamětní knihy za rok 1932:

A.) Věci osobní:

Personální změny byly následující: Přespočetný as[is]tent IIIa Josef Strejc byl přeložen dnem 16. XI. k st. úřadu v Zásmukách.

Vrchní oficiál Adolf Weber I, který zde působil plných 6 let, byl přeložen v prosinci 1932 ve funkci správce stanice k st. úřadu v Košticích nad Ohří. Náhradou za něho byl sem přeložen stan. mistr čekatel Karel Slezák od st. ú. v Hostivicích.

B.) Údaje dopravní a komerční:

Doprava v úseku Dušníky – Podlešín celkem poklesla. Příjmy z osobní i nákladní dopravy proti předcházejícím letům poklesly.

Osobní doprava trpěla autosoutěží, všeobecnou hospodářskou krizí a tím zmenšenou zaměstnaností dělnictva, které zde tvoří hlavní kádr cestujících. Tím, že byly zavedeny zpáteční zlevněné jízdenky, jevil se schodek proti r. 1931 celkem nepatrný, pouze Kč 11 590,25.

V nákladní dopravě jevil se schodek hlavně omezením osevu řepy a dále potom celkovou hospodářskou a průmyslovou krizí. Proto dopraveno méně řepy, řízků, šámy, melasy atd., dále poklesl dovoz různých krmiv, umělých hnojiv atd.¹

Plzeňský měšt. pivovar, který zde má složiště, obdržel v r. 1932 o 1/3 méně zásilek proti roku předcházejícímu.

V blízkém okolí se nalézající továrna na umělou pemzu „Lindbeton“² byla v r. 1932 jen nepatrně zaměstnána, takže nedostávala žádného uhlí.

Na podzim r. 1932 pronajmuto zde složiště na uhlí firmě A. Vacl v Praze. Obchod z počátku je nepatrný, ale doufám, že se během r. 1933 plně rozvine, takže ku zvýšení celkových příjmů hodně přispěje.

Dnem 1. srpna 1932 bylo z úsporných důvodů sloučeno ředitelství Praha-Sever s ředitelstvím Praha-Jih a utvořeno z nich ředitelství Praha.

V provozu během roku nebyly žádné zvláštní mimořádné události neb nehody.

Staniční úřad Litovice, dne 11. února 1933.

Přednošta stanice:
Černík

¹ Zemědělské produkty dopravoval hlavně litovický dvůr státního statku Jeneč.

² Pozdější areál STS v ulici Sportovců.

ČSD

(Razítko služebny:)

Staniční úřad Litovice

Čís. 123.

Předmět: Opis pamětní knihy.

k čís. ze dne

dne 8. II. 1934.

Přílohy:

Ředitelství st. drah, odd. II
v Praze!

Opis pamětní knihy pro rok 1933:

1.) Personální změny byly následující:

Dne 9. května byl sem přeložen z Dušník³ stan. mistr Antonín Pugl. Jako přespolní byl odtud přeložen stan. mistr čekatel Karel Slezák k st. ú. v Krči.

Za adj. Františka Staňka I přeloženého dnem 13. 9. k stan. úřadu v Mšelicích-Ostrově, byl sem přeložen dne 1. 9. od st. ú. v Řeporyjích pom. zam. II. skupiny Ladislav Svačina. V důsledku nově stanovené potřeby staničního personálu odešli odtud dne 1. prosince: Karel Hábl, pom. zam. II. skup. k stan. úřadu v Hověticích a Frant. Maršoun, sml. dělník k stan. ú. v Jinonicích.

2.) Údaje dopravní a komerční:

V letošním roce jeví se též slabý pokles jak v dopravě osobní, tak i nákladové.

V přepravě osob zavedeno 3. července jednotné zvlášť snížené jízdné do pražských nádraží Kč 4, což mělo hlavně ten účel podchytiti úbytek osobní frekvence, odňatý dráze autobusovou soutěží. Zlevnění toto se pomalu vžívá, neb jízda autobusová z Chýně do Prahy jest o Kč 1,50 dražší.

Přeprava zavazadlová jest minimální.

Jevící se pokles v přepravě zboží jest spíše důsledek trvajících a stále se zvětšujících všeobecné krise.

Těž letos přikvačila ještě k tomu slabá sklizeň cukrovky. Následkem velkého sucha byla sklizeň cukrovky velmi slabá, někde až o 60 % menší proti loňsku.

Proto řepná kampaň trvala pouze jeden měsíc. Celkem bylo zde naloženo 45 vozů a 1 833 tun, proti loňsku o 91 vozů a 17 420 tun méně.

Tím též bylo dopraveno méně řízků, šámy atd.

U ostatního zboží byl rozdíl celkem nepatrný.

Za správnost opisu:

Přednosta: Černík

³ Nyní stanice Rudná u Prahy.

Staniční úřad Litovice.

Čís. 64.

Litovice, dne 24. ledna 1935.

Ředit. stát. drah, odd. II., Praha.

Opis pamětní knihy z r. 1934.

I. Věci osobní:

Personální změny byly následující:

K zácviku v dopravní službě byl sem přeložen dne 19. února 1934 od dopravního úřadu v Smíchově pom. zam. II. sk. František Flajšer. K dokončení zácviku v dopravní službě byl sem přeložen dne 16. srpna 1934 od stan. úřadu v Hostivicích pom. zam. II. sk. Jaroslav Hendl. V důsledku toho jako přespočetný přeložen dne 10. září 1934 pom. zam. II. sk. Ladislav Svačina k stan. úřadu v Kouřimi a dne 10. prosince 1934 pom. zam. II. sk. František Flajšar k stan. úřadu v Havrani.

II. Údaje stavební:

Vakátní.

III. Údaje dopravní a komerční:

V letošním roce jeví se v osobní dopravě již jen nepatrný pokles proti roku loňskému. Naproti tomu v nákladní dopravě jeví se jisté zlepšení.

1. Doprava osobní:

V dopravě osob jeví se menší příjem proti předešlému roku Kč 4 644,90, který odůvodňujeme menší zaměstnaností dělnictva, hlavně v oboru stavebním.

2. Přeprava zavazadel celkem nepatrná.

3. Přeprava nákladová:

Na zlepšení přepravy nákladů měly vliv následující okolnosti: Došlo sem více krmiv hlavně pokrutin, neb před zavedením obilního monopolu okolní velkostatky se hlavně tímto zbožím hojně zásobily. Též sem došlo více řízků a různých steliv a pícnin. Řepy podáno zde celkem 192 vozů a 3 581 tun, t. j. více o 97 vozů a 1 749 tun proti roku předcházejícímu. U ostatního zboží byl rozdíl celkem nepatrný.

Staniční úřad Litovice.

Přednosta: Černík

Čís. 76.

Litovice, dne 26. ledna 1936.

Opis pamětní knihy z roku 1935.

I. Věci osobní:

Dne 16. ledna 1935 přeložen byl od zdejšího stan. úřadu výhybkář Václav Balabán k stan. úřadu v Dušníkách.

Dne 22. února 1935 byl sem přeložen pom. zam. II. sl. skup. Václav Mrázek od stan. úřadu v Satalicích.

K teleg. a doprav. zácviku byli sem přiděleni aspiranti:

dne 5. VII. 1935 Miloslav Routa,

dne 9. VII. 1935 Jiří Vaněček,

dne 31. VIII. 1935 Ladislav Svoboda.

Z těchto asp. Jiří Vaněček na vlastní žádost byl přeložen k stan. úřadu v Libušíně, kde nastoupil zácvik 2. ledna 1936. Všichni tři složili telegraf. zkoušku s velmi dobrým prospěchem.

II. Údaje stavební:

V měsíci září 1934 bylo započato s přestavbou zábran na přejezdu polní cesty v km 21,475, obsluhovaných ze stavědla č. 2. Dne 14. ledna 1935 byla přeložena obsluha zábran ze stavědla č. 2 na stavědlo č. 1. V důsledku toho bylo zrušeno výhybkářské stanoviště č. 2.

III. Údaje dopravní a komerční:

V letošním roce jeví se v přepravě osob určité zlepšení v příjmech. V nákladní dopravě, hlavně došlého zboží, jeví se též určité zlepšení.

1. Doprava osobní:

V dopravě osob jeví se větší příjem proti předešlému roku o Kč 1 526,90, který odůvodňujeme větším turistickým ruchem.

2. Přeprava zavazadel celkem nepatrná.

3. Přeprava nákladová:

Doprava zboží při podání celkem nezměněna. U došlého zboží jeví se zlepšení hlavně ve větším přílivu dobytka ze Slovenska a uhlí ze Severočeské pánve. Řepná kampaň celkem stejná.

Přednosta:
Černík

Čj. 75.

Litovice Č. S. D.

Ředitelství státních drah
v Praze

Výpis z pamětní knihy za rok 1936
dle rozkazu číslo 2258-II-33.

I. Věci osobní:

Dne 3. června po složení zkoušky dopravní aspirant Ladislav Svoboda byl jako výpravčí vlaků sem znovupřidělen s určením praktického zácviku pro službu komerční. Výpravčí vlaků Jaroslav Hendl a Václav Mrázek v měsíci červenci byli odsud přeloženi, první ke stan. úřadu Osek-Ryzmburk, druhý staniční úřadu Hora Sv. Šebestiána. Prvního listopadu přidělen k dopravnímu zácviku oficiál Vojtěch Bukolský, znovu přijatý ke činné službě.

II. Údaje stavební:

Nebylo změn.

III. Údaje dopravní a komerční:

Jak roku loňského, tak i roku letošního jeví se pozvolné zlepšení, a to:

1. Doprava osobní:

Oživením průmyslové výroby v přepravě dělníků do pracovních míst i zvýšením turistického ruchu jeví se oproti roku 1935 opětné zvýšení příjmů osobní dopravy o 6 653 Kč.

2. Přeprava zavazadel byla ve stejné výši roku loňského.

3. Doprava nákladová:

I při podeji jeví se zlepšení, a to o 13 tun, zboží pak došlého o 137 tun, potřebou zlepšení výnosu půdy, dovozem saturačních kalů. Řepná kampaň vykazuje podstatné zlepšení (o 450 tun).

IV. Různé:

Po stránce náboženské obnovena opět katolická pouť k poutnímu místu Hájek vzdálenému 2,5 km od stanice ve větším měřítku. Zpětné přiklonění se k náboženskému smýšlení.

Dne 23. ledna 1936.

Přednosta stanice:
Černík

Staniční úřad Litovice.

Výpis pamětní knihy za r. 1937:

1. Věci osobní:

Elév Ladislav Svoboda přeložen dne 17. II. 1937 do komerčního kursu Praha Wils. Oficiál st. III.a Vojtěch Bukolský byl přeložen dnem 8. března 1937 ku komerční službě na Smíchově.

Dne 15. 3. 1937 byl sem přidělen od odboru pro udr. dráhy Praha II. sml. dělník Karel Javůrek. Po absolvování dopr. kursu v Praze byl sem den 10. 4. 1937 přeložen elév Josef Plíva. Tentýž byl přeložen jako výpomoc pro řepnou kampaň 11. 10. 1937 k st. ú. v Kolči. Dnem 1. 9. 1937 byl sem přeložen na volné místo výhybkářské od st. ú. Středokluky výhybkář Václav Balabán. Dne 1. 11. 1937 byl pensionován Frant. Valtr, výhybkář. Pom. zam. Karel Javůrek byl přeložen dnem 13. listopadu 1937 k d. ú. ve Smíchově.

2. Údaje stavební:

0

3. Údaje dopravní a komerční:

Jako roku loňského, tak i letos jeví se v přepravě pozvolné zlepšení, a to:

a) Doprava osobní:

Těž i letos byl patrný vliv lepší konjunktury hospodářské na příjem osobní pokladny. Zvýšený příjem v dopravě osob proti roku loňskému činil Kč 6 274,35.

b) Přeprava zavazadel: byla proti loňskému orku nezměněna.

c) Doprava nákladová:

Při podejji jeví se zlepšení v řepné kampani o 1 889 tun. V dopravě zboží došlého, hlavně řízků, je se zlepšení o 402 tuny.

4. Různé:

Nejvýznamnější událostí tohoto roku, která postihla Českosl. republiku, bylo úmrtí prvního našeho presidenta T. G. Masaryka dne 14. září 1937. S touto událostí spojeno tragické neštěstí, které se událo na nechráněném přejezdu v km 18,04 trati Litovice – Dušníky.

Dne 21. září 1937, t. j. v den pohřbu zemřelého prvního presidenta republiky T. G. Masaryka, srazil se na shora uvedeném přejezdu zvl. stroj. vl. 1314/II. díl s autobusem Č. S. D. plně obsazeným účastníky, vracejícími se z pohřbu z Prahy. Při srážce byli 3 občané zabiti a více jich bylo vážně nebo lehce raněno. Strojní personál zraněn nebyl.

Přednosta:
Černík

Ředitelství státních drah v Praze

PAMĚTNÍ KNIHA

dopravního
staničního úřadu

LITOVICE Č. S. D.

(razítko)

Díl 1.

Založeno 24. prosince 1945

Ukončeno 19

Stanice: Litovice ČSD

Přednosta: [nečitelné]

Rok: 1945 – Úvod.

Zpracovatel: [nečitelné]

Stanice Litovice leží na trati Praha – Moldava v km 20,³⁵⁰ – 21,³²⁰, politický okres Kladno, soudní okres Unhošť. Dle záznamu byla stanice ke svému účelu určena v červenci r. 1873. Se stavbou tehdy c. k. st. dráhy Praha – Duchcov bylo započato v roce 1872. Prováděné práce trvaly několik roků. Jak kronika místní obce Litovice zaznamenala, muselo dojít v některých místech ke změnám komunikačním jako úprava silnic, uzavření a jiné směřování polních cest, odprodej pozemků potřebných pro stavbu, což mělo za následek četných soudních sporů, které však byly smírně vyřešeny. Rovněž tak nebylo stavbě přáno z důvodů dopravních, neb zejména povoznictví tím zvláště utrpělo.

V roce 1877 byla stavba ukončena, trať vysvěcena a doprava slavnostně zahájena.⁴ Poštovního spoje zde nebývalo, jelikož pošta byla umístěna v přilehlé obci Hostivici vzdálené asi 2 ½ km, odkud veškeré poštovní zásilky byly přepravovány drahou.

Tato nevýhoda odůvodňuje se tím, že doprava na trati Praha – Kladno přes Hostivice (bývalá dráha buštěhradská) byla dříve zahájena než na trati zdejší, třeba-že z prvních počátků byla v provozu pouze jako koňská dráha.⁵ Obci Litovice přibylo stavbou trati několik stavebních čísel, to jsou strážní domky čis. 45, 46, 47 a staniční budova 48.⁶ Tato jest na jejím nejvyšším bodě ve výši 384 m nad hladinou moře.

Stanice má 4 koleje, a sice 3 dopravní, 1 skladištní, zařízena pro křižování a předjíždění vlaků, odbavování osob, zavazadel, spěšnin a zásilek jak kusových, tak vozových všeho druhu.

Prvním přednostou podle údajů nejstarších služebníků byl Makeš, za jehož úřadování není žádných záznamů. Po něm převzal vedení stanice Josef Jass, který dosáhl hodnosti vrchního revidenta a zastával místo přednosta až do roku 27. II. 1922 a dle výpovědi zaměstnanců, kteří za něho sloužili, byl v této funkci přes 30 roků. Za něho nastal též den 28. října 1918, vybudování první republiky Československé v čele s prvním presidentem T. G. Masarykem. Dílo toto bylo přijato s nadšením, kteréhož nelze vůbec vypsati, jak se strany našich zaměstnanců, tak i ode všeho obyvatelstva v celém kraji.

Až posud jsou veškeré záznamy jak služební, tak rodinné vedeny v jazyku německém.

Pamětní knihy díl 1, vložka 1

Adm. 371 – vl (06601) Hor. L. VII. 45.

⁴ Chybný údaj převzal přednosta stanice nejspíše od litovického kronikáře Ludvíka Pergla.

⁵ Na parní provoz byla přestavěna v roce 1863, tedy před vznikem Pražsko-duchcovské dráhy.

⁶ Při přečíslování v roce 1980 bylo k litovickým číslům popisným přičteno číslo 620. Číslo však byla prohozena, takže bývalá výpravní budova má nyní čp. 667 a drážní domek č. 18 čp. 668.

2.

Stanice: Litovice ČSD

Přednosta: [nečitelné]

Rok: 1945 – Úvod.

Zpracovatel: [nečitelné]

Dne 27. II. 1922 převzal stanici třetí přednosta vrchní revident Josef Černík.

Poměry jakož i provoz vyvíjely se normálně dále, aniž došlo ke zvláštním událostem až na polituhodný případ, který se udál dne 21. září 1937. Bylo to právě v den pohřbu zemřelého presidenta T. G. Masaryka, kdy zvláštní stroj 1314/II. díl srazil se v km 18,04 mezi Litovicemi a Dušníky s autobusem plně obsazeným účastníky vracejícími se z pohřbu, při čemž bylo několik osob zabito a větší počet těžce a lehce zraněno. Krátká doba uplynula do nových presidentských voleb, kdy druhým presidentem byl zvolen Dr. Eduard Beneš, spolupracovník prvního presidenta.⁷ Slibný vývoj naší republiky byl skalen zářijovými událostmi v roce 1938, kdy byla vyhlášena všeobecná mobilisace na obranu státu proti sousedícímu státu německu,⁸ který bezohledně zaútočil na naši republiku. Službu vojenskou nastoupil jeden z výpravčích, který se však zanedlouho vrátil na svoje místo. Událost však vyvrcholila dne 15. března 1939, kdy němci obsadili Čechy a Moravu a obě země vrhly pod svoji nadvládu s názvem Protektorát. Nastala doba útisku, mučení a popravování osob zejména těch, kteří měli na vybudování první republiky největších zásluh. Doba byla tak nejistá, že nikdo z nás nebyl si jist hodinou. Nařízení, výstrahy a hrozby od nadřízených úřadů stíhaly jeden druhý, vzdor tomu však až na některé výjimky byly přijímány všeobecně s naprostým klidem.

Rozuměli jsme jim a vždy vše dobře skončilo, pokud případných projednáváních se provádělo našimi nadřízenými úřady.

Konečně nadešel den 4. květen 1945.

Večerní zpráva odstraniti všechny německé nápisy roznesla se tak rychle, že do rána 5. května nebylo jednoho k spatření.

Pátý květen od časných hodin pracovalo se plným tempem. Již za okupace tajně sestavené národní výbory, vojenská velitelstva, hlídky, spojky mezi jednotlivými obcemi pracovali s největším odhodláním. Vlajky Československé bylo viděti na všech budovách. Obec Litovice byla obsazena silným vojenským oddílem. Velitel na výzvu, aby složil zbraně, odpověděl výhrůžkou, že dá postřelit všechno obyvatelstvo, bude-li na něm pokus vojsko odzbrojit. Vzdor tomu však podařilo se občanstvu sousední obce Chýň zabrat německé sflaky, které byly v blízkém okolí stanice rozestaveny. V odpoledních hodinách však, při příchodu silného oddílu německých SS, muselo obyvatelstvo po silné přestřelce ustoupit a zbraně padly opět do rukou Němců. Při této palbě byl němci zastřelen pom. zam. II. sl. sk. Sevíť Josef, který se vracel ze služby k své rodině.

Pamětní knihy díl 1, vložka 1

⁷ E. Beneš byl prezidentem zvolen již v roce 1935, nikoliv až po smrti T. G. Masaryka.

⁸ Těsně po válce bylo zvykem psát Německo a Němce s malým počátečním písmenem.

Stanice: Litovice ČSD

Přednosta: [nečitelné]

Rok: 1945 – Úvod.

Zpracovatel: [nečitelné]

Šestý květen v neděli. Kol 12^{té} hodiny projel stanicí německý pancéřový vlak přes Křižovatku, Hostivice směr k Ruzyni, odkud se vrátil k večeru přes Křižovatku do Středokluk. Téhož dne stáhlo se všechno německé vojsko směrem ku Praze.

Sedmého května byl zahájen boj o letiště Ruzyně, který trval od 9^{té} hodin rána nepřetržitě do 22 hod. večer. Boj byl veden oboustranně s použitím děl, kulometů, ručních pušek a se strany německé i letadly. V ten den byla zničena v obci Hostivice Zadákova továrna, poškozeno několik obytných budov a částečně i nádraží hostivické. Ztráty na mrtvých a raněných byly na obou stranách. Ve 23 hodin dali se Němci na ústup a zapálením byla zničena veškerá muniční skladiště na letišti. V ranních hodinách dne 9. V. projela obcí Litovice poslední ustupující kolona německé armády s nákladem mrtvých a raněných od Prahy směrem k Plzni.

Konečně 9. V. v 10 hodin projely první motorisované jednotky Rudé armády po státní silnici od Karl. Varů směr Praha u stanoviště čís. 20 vzdáleného 2 km od Litovic, hlavní město od zbytků Němců vyčištěno a tím dnem byl také boj o naše osvobození ukončen, který jsme všichni tak toužebně očekávali.⁹

Pamětní knihy díl ..., vložka ...

⁹ Zapisovatel vůbec nezmiňuje obavy o bezpečnost krátce po skončení války, které litovický národní výbor vyřešil přidělením zbraní staničnímu personálu (doklady jsou uloženy mezi písemnostmi MNV Litovice).

Stanice: Železniční stanice LITOVICE

Přednosta: [nečitelné]

Rok: 1946

Zpracovatel: [nečitelné]

Rok 1946 uplynul zcela klidně bez zvláštních událostí.

Toho roku zvýšilo se v celém okolí pěstování cukrovky, takže řepná kampaň, která začala 15. října, skončila 24. prosince právě o štědrý den, kdy byla poslední řepa odeslána do berounského cukrovaru. Přeprava řepy a řízků stoupla o $\frac{1}{3}$ rokům předešlým.

V podzimní době počaly přípravné práce na dosud nedokončeném spoji mezi stanicí Litovice – Hostivice, se stavebními pracemi toho roku však započato nebylo.

Pamětní knihy díl 1, vložka 2

Stanice: Železniční stanice LITOVICE

Přednosta: [nečitelné]

Rok: 1947

Zpracovatel: [nečitelné]

Rok 1947 přinesl zdejší stanici značných změn.

Již v prvních měsících bylo začato s výstavbou trati a dokončením některých prací, které byly již za protektorátu započaty mezi stanicemi Litovice – Hostivice. Tímto nově vybudovaným úsekem mělo se docílití kratšího spojení mezi Kladnem přes Hostivice, Dušníky, Beroun do Plzně. Přestavba měla za následek přerušení přímého spojení Praha – Most, jelikož nastalo několik úseků t. j. Praha Smíchov – Dušníky, Dušníky – Hostivice, Hostivice – Podlešín, Podlešín – Slaný, Slaný – Louny – Most.

Práce pokračovala dosti rychle, takže 24. IV. 47 byl vypraven již zvláštní vlak 4308 za účasti pana generálního ředitele Radvanovského, pana přednosta dopravního oddělení Látala, p. dopr. kontr. Přenosila, p. insp. Váni z Hostivic přes odbočku Jeneček, kde se odděluje od hlavní trati Praha – Chomutov trať směr Středokluky a druhá trať směr Litovice, pokračoval v jízdě po severní spojce směrem ke Středoklukám až k místu, kde přechází na původní trať Praha – Most, kde zastavil. Po minutovém zdržení, až byla jízdni cesta pro vlak do Litovic postavena, jel po původní trati dále k severní spojce, dříve však ještě zastavil na mostě, který překlenuje trať Praha – Chomutov, kde podal výklad o významu trati p. insp. Váňa žurnalistům různých časopisů, kteří se jízdy zúčastnili. Asi po 10minutovém zdržení pokračoval v jízdě do Litovic, kam přijel o 11^{h09} a odjel v 11^{h10} do Dušník.

Jízda zvláštního vlaku byla konána ještě oklikou, t. j. ne po nově vybudované trati, jelikož práce nebyly ještě skončeny.¹⁰

Dne 3. V. ve 22^{h20} odjel poslední vlak 8863 z Litovic ještě po rovné trati Praha – Most, načež byla kolej ve 22^{h35} mezi stanicemi Litovice – Středokluky u strážního domku stanoviště 20 přerušena a do nové tratě od Litovic do Hostivic zapojena. První motorový vlak 3122 byl vypraven z Litovic dne 4. V. 1947 ve 4^{h30} po nové trati do Hostivic.

Následkem této přeměny byl zaveden ve zdejší stanici noční klid, služba koná se od 4^{hod} ráno do 22^{hod} večer, což mělo za následek též snížení celkového stavu zaměstnanců, a to o 1 výpravčího, 1 výhybkáře a 1 staničního pomocníka.

Pamětní knihy díl 1, vložka 3

¹⁰ Stavbu a jízdu zvláštního vlaku popisuje rovněž pamětní kniha železniční stanice Hostivice.

Stanice: Litovice

Přednosta:

Rok: 1947

Zpracovatel:

Tato nová úprava jízdního řádu měla za následek častých stížností z řad cestujících, poněvadž vedené spoje motorových vlaků i při nepatrném zpoždění ztrácely přípoje jak v Hostivicích, tak v Dušníkách. Tato nepravidelnost trať měla za následek, že značná část cestujících chodí pěšky buď do Hostivic, nebo do Dušník, což jest na úkor nového podniku.

Dále stojí za zmínku zavedení elektrického osvětlení ve stanici.

V měsíci říjnu byla postavena přípojka z přilehlé obce Chýně 1,5 km podél silnice, která se současně osvětluje až ke zdejší stanici. Zavedení bylo provedeno v celé staniční budově, nádvoří, skladišt' a strážním domku 47. Strážní domek čís. 46, obě výhybkářská stanoviště dosud zapojena nebyla – práce budou pokračovati v roce 1948. Tím dostalo se stanici značného ulehčení i výhod jak při podzimních vykládkách a nakládkách uhlí a řepy, jakž i finančních úspor.

Pamětní knihy díl 1, vložka 3

Stanice: Železniční stanice LITOVICE

Přednosta: [nečitelné]

Rok: 1948

Zpracovatel: [nečitelné]

Rok 1948 byl pro přepravu celkem slabý, jelikož neúroda z roku 1947 měla vliv i na zmenšenou přepravu zemědělských produktů, které se ve zdejší stanici podávají jako kusové zásilky (osivo) zejména v měsících jarních.

Reorganisace, která se počala provádět o podzimních měsících u zdejších státních statků na zařízení výkonu vepřového dobytka, přeprava značně stoupla následkem dovozu brambor a kukuřice.

Řepná kampaň byla v roce 1948 rovněž silnější rokům předešlým.

V prosinci byly dokončeny též práce o elektr. osvětlení celé stanice.

Přeprava o všesokolském sletu následkem izolování zdejšího úseku Hostivice – Dušníky nepřichází v úvahu.

V roce 1948 byla zdejší stanice jmenována mezi těmi, jimž se dostalo pochvaly za vzornou čistotu.

Pamětní knihy díl 1, vložka 3